

Nüans

— Fulya Codal · 22 Ocak 2012

...

o bulutun
rüzgarlara karışası var

sevgilim
kumral kalp sızım
böyle yağmurlu havalar düzenimizi bozabilir
duygusal ritmimizi çıldırtabilir melankolisi
buhran buhran inkar yağabilir yakın olan uzaklığa

şimdi kurak bir rüyaya vaha oluruz
seraplarda elbet görülmek içindir
ama dokunuruz; tılsım bozulur
kalbimizin ortasından çatlayıp dökülürüz

ağrıyan başın omuzuma haldaş olsun
derdin kardeşim gibi yakınımda
kulakların tanıktır ya evhamlarıma
sesini broş gibi yakama esasım gelir

sevgilim
kumral göz ağrım
acemiliğimi ihbar etmeye henüz hazır değilim
bilmiyorlar ki ustalık benim neyime
oysa yalnızca toyluğum ukala benim

renkli olmalı diyorlar uçurtmam için
bense simsiyah kağıtlarla kaplıyorum gövdesini
dikenli tellerle bağlıyorum kuyruğunu o biçim
yoksa ben onlardan değil miyim?

kimse anlamıyor telli duvaklı gelin olmuş heyecanımı
kimse görmüyor avuçlarım kanıyor ipler gerilince
ama artık acımıyor canım

acımiyorum gökyüzüne
(gökkuşağından tarafım galiba ondan)
ben böyle uçurtmamla bağrını yardıkça ağlar mı diye
(uçurumları seviyorum doldukça göğsüme)

bu sıralar
kapımı aşındırıyor geveze baykuşlar
'kim demiş susarsak geçer' diyerek
'beynimi yiyorlar!'
davul zurna eşliğinde

sevgilim
kumral soluğum
sonbaharlar eskisi kadar ürpertmiyor artık içimi
telaşsızca yaşlanıyor muyum ne!
üzerimize sağanak sağanak yağan bombardımanlarda
parçalanmıyor iliklerim ne tuhaf!
unutmaların arifesindeyiz ya hinlik mayınlarını
zift kokusuna da aldırmiyorum ondan
seni sevdiğim için yeşeriyor sonra dünya

aslında mektuplarla anlatması zor
incecik bir çizgi gibi duruyor kalbimizin ortasında
benim sana kıyamadığım günler; acıtmadığım canın
senin bana üzüldüğün günler; ölümlerime dublörlük oynayışın
öptüğüm resimlerin
ve her hecesini koklaya koklaya okuduğum şiirlerin geliyor aklıma
kalbimin belleğini yokluyorum kaybolmasın hiçbir anımız diye
mıhlıyorum içimin oyuklarına

aynıyız
aramızdaki fark diye bir şey yok
aramızda ayrıma düşen olmadığı için
nüansında grileşen dünyanın asık yüzü
biz seninle siyah ve beyaz iki gamzeyiz

sevgilim
kumral güneşim
tüm hukuk kurallarına aykırı olsaydık

çiğneseydik özgürlük için yasakları
yasadışı afişlerin acelece asıldığı gecelerde
renklerimiz aksaydı, karışsaydık birbirimize
dart oklarını saplasaydık bekçilere
elimi tutsaydın
serseri gibi kaçsaydık karanlığın koynuna

ikimizi nereye sakladığımı bulamıyorum
gülümsersek elektirikler gelecek
göreceksin
hüzün dediğin karanlıkta somurtan baldırı çıplak
kaçacak delik arayacak

kumral şarkılardan bir kahanet edindim
özlemekmiş en hakiki kıyamet
bu bir bedduaysa sen de söyle
sev! sev! sev!
sev beni ömrünce!

fulya/aralık2011